

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stęplowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Ekspedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 95.

Wtorek 27. Kwietnia 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 26. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego rząd zapowiedział kilka projektów dotyczących opodatkowania, co wzniesiło wielką sensację. Hr. Bismarck oświadczył, że rząd przyjmie i lżejsze środki, jeżeli parlament takowe znajdzie tak, izby także i wydatki związkowe pokryte były.

Bruxela, 26. kwietnia. Ze strony kompetentnej zapewniają, że układy z Fancją na podstawie propozycji belgijskich toczą się dalej.

Paryż, 26. kwietnia. „Patrie“ podaje depeszę z Florencji, która donosi, że Piemontczycy zgadzają się na polityczne i finansowe plany rządu, co zapewnia rządowi znaczną większość w Izbie.

Cześć urzędowa.

Gmina miasta Sokala w powiecie tegoż nazwiska położona, postanowiła obok istniejącej już u siebie szkoły głównej, założyć na przedmieściu Zabuzze drugą szkołę trywialną i tym celem aktem fundacyjnym należycie wystawionym zobowiązała się:

- 1) Wystawić własnym kosztem odpowiedni budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i takowy zawsze w dobrym utrzymywać stanie.
- 2) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie z kasy miejskiej 200 złr. oraz 10 złr. na drobniejsze wydatki szkolne i 12 złr. na stróża szkolnego.
- 3) Dostarczać na opał rocznie 5 sagów drzewa brzoźowego.
- 4) Zaopatrzyć szkołę w potrzebne przyrządy szkolne i takowe zawsze w dobrym utrzymywać stanie.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina sobie zastrzegła.

Okazaną temi ofiarami materyalnemi gorliwość w krzewieniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1869.

Cześć nicurzędowa.

Dnia 24. b. m. odbyło się 68. posiedzenie izby panów rady państwa. Na ławie ministerjalnej zasiadali Ich Exc. pp. ministrowie hr. Potocki, dr. Herbst. Prezydent ks. Colloredo-Mannsfeld otworzył posiedzenie o godzinie 11 i minut 50.

Neumann i hr. Ant. Auersperg proponowali, żeby ze względu na ważność i nagłość ustawy o szkołach jak również ze względu na krótkość czasu, wysadzić komisję z 9 członków do obrad wstępnych nad tą ustawą, nim ona jeszcze będzie uchwaloną w izbie deputowanych. Wniosek ten przyjęto.

Hye zdawał sprawę w imieniu połączonych komisji jurydycznej i politycznej o ustawie względem urzędzenia sądów do spraw przemysłowych. Komisja proponuje przyjęcie tej ustawy z niektórymi poprawkami. Jeneralnej debaty nie było §§. 1 do 6 przyjęto podług uchwały izby deputowanych bez debaty. Przy §. 7. wniesiono poprawkę, żeby dający robotę przez robotników i odwrotnie mogli być delegowani do sądów do spraw przemysłowych; przy §. 14 postawiono warunek, żeby wybierać tylko od lat 30 i takich którzy umieją pisać i czytać; przy §. 15 ograniczono okręgi wyborcze. Wszystkie te paragrafy przyjęto z powyższymi poprawkami. Przy §. 16. proponowano wykreślenie orzeczenia, że zamężne dawczy nie roboty mogą wykonywać prawo wyborów przez swoich małżonków. Wniosek ten przyjęto. W §. 19. przedłożono termin reklamacyi od 8 do 14 dni, i tak ten paragraf przyjęto. Do §. 20 a względnie i 24 postawił Hein poprawkę, żeby oznajmienie do wyż-

szego sądu krajowego następowało dopiero po ukonstytuowaniu się sądu dla spraw przemysłowych. Poprawkę tę przyjęto. Wszystkie inne paragrafy przyjęto bez debaty.

Hr. Chorinsky zdawał sprawę w imieniu politycznej komisji izby panów o ustawie względem terminu, po upływie którego pretensje publicznych szpitali o zwrot kosztów z funduszków krajowych wygasają.

Hr. Falkenhayn zdawał sprawę w imieniu komisji lenniczej izby panów o projektach do ustaw względem zniesienia związków lennych w Morawii, Austrii wyższej i niższej, Czechach, Szląsku, Tyrolu, Istrii, Dalmacyi i Karyntyi. Ks. Adolf Auersperg wyraził rządowi podziękowanie za wniesienie tej ustawy, a ks. Karol Auersperg proponował przyjęcie jej en bloc. Potem przyjęto tę ustawę w drugim i trzecim czytaniu. Hr. Kuefstein wniósł po dłuższem motywowaniu, żeby sprawozdanie odesłać do komisji i polecić jej, aby w nowem sprawozdaniu uwzględniła materyały odnoszące się do tej sprawy od r. 1861 i 1862. Minister Giskra przemawiał za projektem komisji. Szef sekeyi Banhans udowodnił niemożliwość zachowania nadal stosunków lenniczych, które zostają w sprzeczności z zasadami ustaw zasadniczych państwa. Wniosek na odesłanie do komisji został w końcu znaczną większością odrzucony. Ustawy względem zniesienia związków lenniczych przyjęto bez debaty. Hr. Falkenhayn odczytał projekt ustawy względem zniesienia związków lenniczych w Krainie, ułożony w skutek odnośnej petycji przedłożonej przez hr. Auersperga. Minister Giskra popierał tę ustawę, poczem wszystkie dziesięć ustaw lennych w trzecim czytaniu przyjęto.

Nakoniec przystąpiono do wyborów i wybrani zostali do delegacyi:

Hr. Wrba, hr. Hoyos, ks. Jabłonowski, ks. Czartoryski, ks. Dietrichstein-Mensdorff, Winterstein, Arneth, ks. Fürstenberg, br. Gablenz, br. Mertens, Pitz, br. Wüllerstorff, hr. Rechberg, Lahory, br. Handel, Neumann, hr. Oswald Thun, hr. Wickenburg, Hein, ks. Karol Auersperg.

Zastępcami obrano:

Ks. Kinsky, Mayer, hr. Fürstenberg, hr. Althan, br. Romaszkan, hr. Chorinsky, hr. Meran, br. Szymonowicz, hr. Dubsky, hr. Merkandin.

Do komisji dla ustawy o szkołach ludowych:

Miklosich, Neumann, ks. Czartoryski, Arneth, hr. Antoni Auersperg, Hauslab, Unger, hr. Mittrowsky, hr. Leopold Thun.

Do komisji dla ustawy o podatku gruntowym:

Romaszkan, Dobilhoff, Hartig, Schwarzerberg, Wrba, Chorinsky, Jabłonowski, Mayr, Lobkowitz, Winterstein, Willenburg.

Pozostał jeszcze jeden członek do wyboru, który zostanie obrany na przyszłym posiedzeniu.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 5.

Przyszłe posiedzenie 26. b. m.

Na porządku dziennym: Drugi wybór do komisji dla podatku gruntowego.

Najjaśniejszy Pan zagaił sejm węgierski dn. 24. b. m. w zamku królewskim w Budzie następującą mową tronową:

Mości Panowie magnaci i deputowani!

Z radością witam Was przy rozpoczęciu tej nowej sesji prawodawczej, z tem większą radością, im silniej uczuwam potrzebę Waszego mądrego i silnego wsparcia, aby czekające na nas wielkie zadania jak najspieszniej szczęśliwie załatwione zostały.

Choć zeszły sejm przez załatwienie kwestyi prawno-politycznego stosunku od dawnego czasu w toku będących, utworzył silniejszą podstawę, na której praca może być teraz z większą łatwością

dalej prowadzona, wiele jeszcze do zrobienia pozostaje, aby przyszłość mogła być piękniejszą; — najwięcej zaś spraw i najnaglesze winny być załatwione na teraźniejszej sesyi.

Dla losu narodów pomyślnie prawno-polityczne stosunki dają tylko jedną i to niedostateczną rękojmię; główną zaś i najważniejszą rękojmią, bez której nawet najpomyślniejszy prawno-polityczny stosunek nie może zapewnić trwałego powodzenia jest siła wewnętrznego rozwoju narodu.

Rozwój tej siły żywotnej należy od reform wewnętrznych.

Oto pole, które Wam wskazują interesa kraju. Powołaniem Waszem jest całą siłę narodu szybko i stanowczo zwrócić ku wielkiemu dziełu wewnętrznego przeobrażenia; dopełnić to, co się skutkiem wypadków zaniedbało, zerwać z temi tradycjami przeszłości, które stoją w drodze nowoczesnemu postępowi, zmienić urządzenia kraju, aby odpowiadały duchowi czasu i potrzebom nowych stosunków; w każdym względzie podnieść moralne i materyalne znaczenie narodu, aby stanowisko, które na nowo urządzonej prawno-politycznej podstawie zajął w rządzie państw, mógł godnie wypełnić jako jeden z czynników i stróżów cywilizacyi zachodniej.

Rząd Mój nie omieszka zatrudnić Wasze siły w tym kierunku.

Przedewszystkiem polecam pilnej Waszej baczności ważną sprawę sądownictwa.

Dobre, szybkie i bezstronne sądownictwo należy do najważniejszych potrzeb uorganizowanego życia państwowego.

Potrzeba, aby z jednej strony ten, któremu wykonanie wielce ważnej władzy sędziowskiej poruczone zostało, miał wszystkie rękojmie niezawisłości tak od osób pojedynczych jak od władzy publicznej, tudzież aby z drugiej strony każdy był zabezpieczony od przewagi władzy sędziowskiej.

Rząd Mój przedłoży Wam zatem ustawy względem wykonywania władzy sędziowskiej, jakoteż względem odpowiedzialności sędziów.

W związku z temże zostaje projekt ustawy względem organizacyi sądów pierwszej instancyi, który rozporządza aby organa tych sądów były przywiązane do stałej siedziby urzędowej, ponieważ zaś liczba tych siedzib ma być zastosowaną do liczby ludności i stosunków publicznych, każdy potrzebujący pomocy sądu, znajdzie ją niezawodnie i prędko.

Później będzie Wam przedłożony do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy karnej, który ważne interesa porządku społecznego, jakoteż osobiste bezpieczeństwo osób pojedynczych w miejscu dotychczasowych niedostatecznych i niedokładnych ustaw, tudzież niezadawalającego postępowania karnego, odda pod opiekę ścisłych i organicznych norm.

W wyższych warstwach systemu rządowego przeprowadzono zasadę odpowiedzialności, podczas gdy na niższych stopniach administracyi publicznej utrzymały się dotąd urządzenia dawnego systemu.

To przeciwieństwo jest jedną z naturalnych przyczyn powolnego toku spraw, tudzież owych starć które ze szkodą najważniejszych interesów powstają od czasu do czasu pomiędzy rządem centralnym a municypiami.

Jednem z najgłówniejszych zadań Waszych będzie zatem tę część organizacyi municypalnej która ze zmianą stosunków i jak tego poucza doświadczenie utrzymana być nie może, zmienić w ten sposób, aby zasady samorządu i odpowiedzialności były ze sobą w zgodzie i aby zapewnioną była niezbędna harmonia między rządem centralnym a wszystkimi organami administracyi.

Wypadki podczas ostatnich wyborów były no-

wym dowodem niedostateczności ustaw wyborczych z r. 1848.

Usunięcie tych niedostatków i uregulowanie toku wyborów w ten sposób aby wolność wyboru była zabezpieczona od wybryków namiętności stronnictw, będzie podobnie jednym z najważniejszych i najniebezpieczniejszych zadań które na Was czekają.

Ustawy z r. 1848 utworzyły ciało prawodawcze złożone z reprezentantów ludu, w miejsce dawnej stanowej reprezentacji, lecz nie zmieniły składu izby magnatów. Będzie więc ważnym przedmiotem twórczej czynności Waszej, nie spuszczając z uwagi korzyści, które izba wyższa z historii narodu wychodząca a z jego najważniejszymi interesami złączona, następcza swobodnemu postępowi, zmienić organizację izby magnatów w sposób odpowiedni teraźniejszym stosunkom kraju.

Co do wolności prasy dają teraźniejsze ustawy dwie wielkie gwarancje: jedną jest zniesienie cenzury, drugą to, że przekroczenia prasowe należą do sądów przysięgłych.

Utrzymując w całości obie te zasady, trzeba jednak starać się to, żeby niedostatki, które doświadczenie wykryło tak w formalnej jak i w materialnej części ustawy prasowej, jak najprędzej zostały usunięte.

Również nagłym jest uregulowanie prawa zgromadzeń i stowarzyszeń, ażeby to prawo zasadnicze konstytucjonalizmu, stanęło pod opieką i w granicach ustaw i żeby granice prawa nadzoru i obowiązku nadzoru ze strony rządu zostały ściśle oznaczone.

Ostatni sejm uchwalił ustawę względem zniesienia dziesięciny od wina. Zadaniem teraźniejszego sejmu będzie usunąć i inne jeszcze zabytki stosunków feudalnych z najzupełniejszym jednak poszanowaniem świętych spraw własności na podstawie właściwych zasad ekonomicznych.

Ostatni sejm przez ustawę o szkołach ludowych rozpostarł błogosławieństwo nauki na wszystkich.

Tak została jednak położona dopiero podstawa do całego systemu nauk, a najważniejsze interesa narodu wymagają spiesznej uregulowania także i tych wyższych sfer nauki, w których obywatele państwa otrzymują fachowe wykształcenie odpowiadające czasowi i potrzebom kraju.

Mój rząd przedłoży więc Wam projekta ustaw względem nowej organizacji tak realnych i humanitarnych szkół średnich, jako też uniwersytetu i politechniki.

W myśl XVI. art. ustaw z r. 1867 będą przedłożone sejmowi niektóre traktaty międzynarodowe zawarte z obcymi państwami do konstytucyjnego traktowania.

Nieodzownie potrzebnym jest uporządkowanie przemysłowych stosunków, nie ma bowiem albo wcale żadnych co do tego ustaw, albo bardzo niedostateczne.

Wzmaganie się ducha przedsiębiorczego i szczyśliwy rozwój handlu wymagają koniecznie, żeby przedsiębiorstwa akcyjne stosownie do wymagań postępowo-ekonomicznych zostały nową ustawą uregulowane.

Co do tych dwóch przedmiotów, jakoteż co do kilku innych mających na celu zabezpieczenie i pomnożenie majątku narodowego rząd Mój przedłoży Wam potrzebne projekta.

Czekają na załatwienie projekta ustaw względem koncesji na kilka kolei żelaznych, względem uregulowania robót publicznych i stosunków prawa wodnego, projekta, które w zastosowaniu praktycznym ożywią handel i dobrobyt.

Czynność Wasza konstytucyjna ma rozciągać się także i na budżet państwa. Przekonany jestem, że uchwalając go dołożycie starania, aby przez oszczędność dobrze zastosowaną równowaga w budżecie ile możliwości utrzymana i finanse kraju na trwałej podstawie uporządkowane zostały.

Winienem zwrócić jeszcze uwagę Waszą na potrzebę reformy systemu podatkowego, która będzie jednym z najgłówniejszych czynników materialnej pomysłowości kraju.

Zarazem rozprawy parlamentarne następczą Wam sposobność wzmocnienia gorącymi uczuciami miłości i przywiązania związku prawnego, który przeszły sejm pomiędzy Węgrami z jednej a Krocacją i Sławonią z drugiej strony przywrócił, i dzielenia się na podstawie przeprowadzonej prawnopaiństwowej ugody, tak ciężarem jak i sławą rozporządzeń prawodaw-

czych, od których zależy wspólne dobro i wspólna wielkość wszystkich krajów świętej korony węgierskiej.

Mości Panowie magnaci i deputowani! Stoicie w obec trudności ważnego peryodu przejściowego.

Oprócz wyżej wymienionych czekają na Was jeszcze inne zadania.

Z tradycji przeszłości rzec się wszystkiego co się nie da utrzymać a zarazem stworzyć instytucje odpowiednie nowym ideom: oto dwa nierozdzielne zadania z którymi ciągle waleczyć macie.

To uporządkowanie stosunków wymaga wiele pracy i czasu a trudności wykonania pomnażają się nietylko przez silne przy tradycjach obstawanie które broni tego co już nie zdolne do życia i tamże tworzenie dzieł nowych, lecz z drugiej strony także przez pospiech który nie chce liczyć się z okolicznościami i pole na którym miano budować okrywa łatwo zwaliskami i czyni je niedostępnym.

Ale należyty duch i umiarkowanie narodu tudzież mądrość Wasza odkryją pewnie właściwą pomiędzy dwoma ostatecznościami drogę, która nas doprowadzi do błogosławieństw piękniejszej przyszłości.

Przyjacielskie stosunki Nasze z mocarstwami zagranicznymi czynią nam niepłonną nadzieję, że pokój potrzebny do przeprowadzenia reform wewnętrznych nie będzie zakłócony.

Niech Bóg kieruje Waszemi pracami!

Pod ciężarem pracy niech Was wzmacnia przeświadczenie, że szczęście pokoleń spoczywa w Waszemu rękę, tudzież myśl że chociaż w takich epokach poświęcenie patriotyczne rzadko od współczesnych doznaje wdzięczności, ta wdzięczność jest pewniejszą i trwalszą, którą przeszłość wytrwałym pracownikom tego wielkiego dzieła przeobrażenia od pokolenia do pokolenia przekazywać będzie.

Oświadczam że sejm jest otwarty.

O prawdopodobnym toku obrad sejmu węgierskiego piszą dzienniki co następuje: Przed 1. maja nie będzie mogła izba się ukonstytuować, t. j. ukończyć wybór prezydenta i sekretarzy. Po otwarciu sejmu przez Jego ces. król. Mość odbędzie się tylko dla tego posiedzenie, ponieważ na nim musi być jeszcze raz odczytana mowa tronowa i oddana do druku. Dopiero dnia 26. b. m. oddadzą na publicznym posiedzeniu reprezentanci swoje protokoły wyborcze mianowanym przez prezydenta najstarszego z deputowanych sekretarzom. Ci sekretarze będą może w stanie do dnia przyszłego ułożyć spis deputowanych w porządku alfabetycznym i imię każdego zapisać na osobnej kartce do losowania dla 9 sekyi. Dnia 27. kwietnia nastąpi posiedzenie, na którym deputowani imiennie będą losowani i podzieleni na 9 sekyi po 42 członków. Sekye te rozpoczną swoje posiedzenia d. 28. b. m., obiorą swoich prezydentów i sekretarzy i przystąpią do zweryfikowania protokołów wyborczych. Dnia 1. maja nastąpi na koniec ta sesja na której referent każdej sekyi, odnośne spisy poda do wiadomości izby, a prezydent z wieku skonstatuje, czy liczba tych, których protokoły wyborcze są w porządku, wynosi połowę ogólnej liczby deputowanych.

Ostatnie posiedzenie ustawodawczego ciała francuskiego było ożywione dyskusją nad kilkoma kwestyami zasadniczymi. Powód do tego dało kilka poprawek postawionych przez opozycję. Między innymi poprawka Thiersa, która żądała, żeby sprzedaż własności państwa, nawet w tym razie, gdyby jej wymagał interes publiczny tylko na mocy ustawy przedsiębrana być mogła. Do poprawki tej dało powód doświadczenie zrobione na ogrodzie luxemburskim. Rozwinęła się nad nią polityczno-jurydyczna dyskusja pomiędzy prezydentem raty stanu Vuitry a Marie. Vuitry rozróżniał pomiędzy własnością państwa a własnością publiczną. Druga istotnie nie może być alienowana; co do pierwszej zaś, to ustawy od r. 1790 przyznawały władzy egzekucyjnej prawo zupełnie wolnego rozporządzenia i dopiero w r. 1869 przyznał rząd dobrowolnie władzy ustawodawczej prawo rozstrzygnięcia w kwestyi sprzedaży własności państwa, zachowując sobie wolność rozporządzenia tylko własnością nieruchomą, której wartość nie dochodzi jednego miliona franków. Marie wyłuszczał przeciwnie, że ta poprawka odnosi się głównie przeciwko nadużyciom jakich dopuszczają się z wyłączeniem, które od czasu uchwały senatu z r. 1852 w sprzeczności z ustawami z r. 1833 i

1841 może być zawyrokwane samym dekretem. Dwie inne poprawki opozycji, które należały powtórnie na oddanie procesów prawnych przysięgłych i zniesienie obowiązujących jeszcze orzeczeń ustawy o bezpieczeństwie następczyli ponowną sposobność do gorącej dyskusji. Obie zostały odrzucone 100 głosami przeciwko 46. Następnie bronił Juliusz Simon wniosku opozycji, żeby drukarstwo zostało uznane za wolne. Wniosek ten nie utrzymał się także.

„Siele“ ogłasza następujące sprawozdanie o obecnym stanie Hiszpanii: „Jak wiadomo, w tych dniach właśnie ogłoszono konstytucję monarchiczną przez kortezę uchwaloną. Żeby ta konstytucja przeszła z dziedziny teorii do rzeczywistości, brak tylko jednej rzeczy — króla. Zdawałoby się, że nietrudno go znaleźć, a jednak nie znaleziono. Don Fernando nie chce, książę Montpensier nie może, a książę Asturyi nie wchodzi w rachubę. Skoro przeto ogłoszono monarchię, prawdopodobnie urządzią rzeczpospolitą. Mówią o dyktoryacie. W każdym innym kraju taka sprzeczność między teorią a faktami sprowadziłaby niebezpieczne zakłócenia; tu jednak wcale się ich nie lękają. Naród hiszpański jest osobliwością w swoim rodzaju i trzeba go zbliżka poznać by go zrozumieć. Handel kwitnie, przemysł robi postępy, umysły są spokojne, a nawet sami monarchiści głośno powiadają: „Wolimy monarchię, jeśli jednak ustanowią rzeczpospolitą, kraj nic na tem nie straci. Hiszpania może bez troski przyjąć każdą formę rządu.“ Taka jest opinia najznakomitszych mężów różnych stronnictw, z którymi mieliśmy sposobność często rozmawiać. Za dawnych rządów wszystko zamarło; teraz zaś wszędy kiełkują zarody nowego życia. Wszystko coby mogło wstrząsnąć zdrowie innego państwa, wychodzi na korzyść Hiszpanii. Hiszpan jest równie krępkim jak jego ziemia bogata.“

Kronika.

(Dekoracya.) „Gazeta Wiedeńska“ z dnia 24go b. m. donosi, że Najjaśniejszy Pan najlaskawiej nadał raczył panu Antoniemu Sieberowi, właścicielowi kawiarni we Lwowie złoty krzyż zasługi z koroną.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Obraz majestatu i religii. Jan Sliwa, urlopowany artylerzysta z 5. pułku, z Dobrejwody pod Podhaycami 28 l., rz. k., został skazany d. 22. b. m. za obrazę majestatu i obrazę religii na 3 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok (prezyd. rada sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski).

Tęsknota za więzieniem. W nr. 276 Gaz. Lw. z r. 1868 podaliśmy wiadomość, że Anna Dąbrowska z Siemianówki pod Szezereem, 25 l., rz. k. ob., która się sama o podpalenie domu oskarżyła, za niewinną uznana została, bo się pokazało, że pożaru podłożyć nie mogła. Powróciwszy do domu, odgrażała się jednemu ze świadków, który na jej korzyść świadczył, że go podpali, chodźto jej bowiem o zimowy przytułek w więzieniu św. Magdaleny we Lwowie. Dąbrowska stawała d. 22. b. m. przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski) i na wniosek prokuratora znowu niewinną uznana została.

Ciężkie obrażenie ciała. Karolina Gerlaszyńska, żona obywatela lwowskiego, 28 l., matka 4 dzieci, ob. r. k., pokłóciwszy się w dniu wili Bożego Narodzenia w r. 1868 z pewną sąsiadką, rzuciła na nią kawałkiem cegły tak silnie, iż ją w czoło aż do kości zraniła. Sąd krajowy we Lwowie skazał d. 22. Karolinę Gerlaszyńską na 4 dni aresztu (wniosek 30 dni); skazana zgłosiła rekurs (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Zubrzycki).

Markus Bratter ze Strzelisk, handlarz bydła na Zniesieniu pod Lwowem, 33 l., ojciec 3 dzieci, już karany za obrażenie ciała, pokłócił się ze sąsiadem, z którym wspólnie kuchni używał i rzucił na niego garnuszek z gotującymi się w nim kartoflami a potem garnuszek z gotującym się mlekiem i sparzył mu niebezpiecznie ręce, którymi sobie tenże twarz zakrywał.

Sąd skazał 24. b. m. Brattera na 1 miesiąc aresztu (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Zubrzycki, obrońca p. adw. Dr. Gottlieb). Skazany zgłosił rekurs.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) D. 28. b. m.: Jan Pawłowicz, kradzież. Ignacy Pasternski, kradzież. Jacko Bodnar, kradzież. Antoni Kruk, kradzież. Józef Ripper, ciężkie obrażenie ciała. Jędrzej Englert, kradzież. Demko nakoneczny, ciężkie obrażenie ciała.

D. 29. b. m.: Marcin Adamowicz, morderstwo. Grzegorz Hołowiński, kradzież. Fedko Jurkiewicz, gwałt publiczny. Jan Danilewicz, kradzież.

D. 30. b. m.: Władysław Dobrzański, kradzież. Jan Spała, kradzież. Józef Kokocki, morderstwo.

(Rzemiosła warszawskie.) Według wiadomości z magistratu, znajdowała się w Warszawie w r. 1868 następująca liczba rzemieślników: bednarzy 127, biacharzy 161, mosiężników 25, brukarzy 38, cieśli 262, garbarzy 21, cukierników 29, czapników 79, drukarzy 107, de-

karzy 12, farbiarzy 71, felczerów 135, fryzjerów 69, fotografistów 9, pieczętary 18, kowali 204, grzebieniary 11, giserów 15, jubilerów 109, introligatorów 138, konwisarzy 5, fabrykantów prawideł do butów 12, kuźnicy 29, fabrykantów kapeluszy 39, krawców 735, fabrykantów mebli 24, kołodziejów 53, koszykarzy 4, kamieniarzy 32, kotlarzy 32, litografów 30, lakierników 50, powroźników 27, modniarek 146, malarzy pokojowych 73, mularzy 347, nożowników 29, organmistrzów 15, parasolników 21, piekarzy 374, piernikarzy 21, puszkarzy 8, pilnikarzy 10, rymarzy 80, rzeźbiarzy 11, rękawiczników 117, rzemieślników 533, ślusarzy 254, szmuklerzów 31, stolarzów 896, szklarzy 66, szewców 1330, szewców 25, siodlarzy 63, fabrykantów powozów 46, grabarzy 22, sztukatorów 4, szlifiery 3, kraciarzy 2, tapicerów 99, tokarzy 91, zegarmistrzów 94, zdunów 38, żołtowników 52. Ogólna liczba rzemieślników wynosiła w roku zeszłym 7518, wartość wyrobów doszła do sumy 3,856.991 rs.

Piszą z Aten: Szczególne odkrycie zrobiono w tych dniach w Gavion, na wyspie Andros. Dwaj nurkowie zameldowali się ministrowi spraw wewnętrznych, i oświadczyli że gotowi są państwu wielki skarb odnaleźć, jeśli tylko będą im ku temu dostarczone środki, i jeśli im zapewnione będzie wynagrodzenie za podjęte trudy. Minister przychylił się do ich żądania, kazał sprowadzić do Gavion dzwoń dla nurków, którzy po niejakim czasie z wielkiej głębokości wydostali pięknie obrobioną mosiężną armatę, kilka orderów, ozdoby okrętowe i różne metalowe przedmioty. Pokazuje się że jakiś wielki okręt wojenny zatonął w tem miejscu; wypadek ten jednak musiał się stać najmniej przed 200 laty, bo najstarsi mieszkańcy nie o nim nie wiedzą nawet z podania, a i w kronice ówczesnej żadnej o tem wzmianki niema. Armaty mosiężna waży 150 funtów, a co najdziwniejsza, nabija się z tyłu. (?) Roboty wydobywania są pilnie dalej prowadzone.

Atlantyckie towarzystwo telegraficzne ogłasza ciekawe cyfry świadczące o wpływie zmniejszenia taryfy na liczbę depesz. Początkowo depesza z 10 wyrazów tekstu i 5 adresu kosztowała 20 funt. W ciągu trzech miesięcy przesyłano przeciętnie 29 depesz dziennie. Dochody wynosiły średnio 505 funt. Następują trzy miesiące w których taryfa niższa była do 10 funt. Dzienna ilość depesz podniosła się do 64, dochody do 579 funt. W grudniu 1867 r. miało miejsce nowe obniżenie opłaty 5 funt, w skutek którego średnia codzienna ilość depesz była 131, przeciętny dochód 635 funt. Nareszcie zmniejszono jeszcze taryfę do 3 funt. 7 1/2 szyl. (1. września 1868 r.), a od tej chwili liczba depesz przesyłanych dziennie wzrosła do 205, a dochód dzienny wynosił przeciętnie do chwili obecnej 613 funt. Wkrótce ma nastąpić jeszcze znaczniejsze obniżenie opłaty za telegramy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 zł 6 gr. 75 c. do 7 złr. — c., żyto 160 zł 4 gr. 30 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 zł 4 gr. 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 zł 2 gr. 90 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 zł 4 gr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 zł 4 gr. 25 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 zł 32 gr. — c. do 34 złr., rzepak 150 zł 9 gr. do 9 złr. 25 c., lnianka 150 zł — c. do — złr. — c., groch 180 zł 4 gr. 50 c. do 5 złr. 50 c.; Łój 100 zł 31 gr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 zł 13 gr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 zł — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 30 c. do 11 złr. 40 c.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

Table with columns for locations (Jordanów, Maków, Myslenice, Kalwarya, Wadowice) and various goods (Mec pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, hreczki, kukurudzy, ziemniaków, Grochu, Cietnar siana, Sąg drzewa twardego, miękkiego, Funt mięsa wołowego, Miara wina, piwa, Wyrobnik z wiktem bez wiktu).

Ostatnia poczta.

Paryż, 24. kwietnia. Ciało prawodawcze przyjęło kilka tytułów budżetu wydatków nadzwyczajnych. Dalsza obrada w poniedziałek. Madryt, 24. kwietnia. Na dzisiejszym posiedzeniu Kortezów Garrido proponował w imieniu mniej-

szości aby junta rewolucyjna madrycka zamianowała rząd tymczasowy bez udziału junt prowincjonalnych.

Serrano oświadczył, że w razie przyjęcia tego wniosku poda się do dymisji.

Garcia Lopez w dłuższej mowie krytykował politykę ministrów.

Zorilla odpowiedział dłuższą mową w której oświadczył, że rząd pragnie morarehii ponieważ wie, że rzeczpospolita doprowadziłaby do anarchii.

Olozaga zapewniał, że cesarstwo francuskie nie będzie broniło nieprzyjaciół Hiszpanii, lecz uszanuje wolę narodu przez kortezy wypowiedzianą.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. kwietnia. Hotel George: PP. Hr. Starzeński Aug., z Dobrowki. Br. Wasylko Jerzy, z Bukowiny. — Wolan Szymon, z Podkamienia. Hotel europejski: Pajara Henryk, z Zubowostów. Hotel Langa: Hr. Koziebrodzki Wład., z Krakowa. — Habiger Wikt., c. k. kap., z Wiednia. — Tischler Józef, c. k. poruczn. i Schischk Józef, c. k. poruczn., z Jarosławia. Hotel angielski: Hr. Załuski Karol, z Tarnowa. — Winnicki Kaz., z Rakszawy. — Pawlik Jan, c. k. podpor., z Wiednia. — Azwaniti Konst., z Tomaszowa. Hotel Kuhna: Płocki Wiktor, z Jawczego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26 kwietnia. PP. Br. Marsdorf Oskar, do Rosji. — Andruszowski Kaz., do Jaworowa. — Grochowalski Ant., do Tuczego. — Kopystyński Józef, do Zadorowa. — Kastory Ludwik, do Wiednia. — Mierzyński Raf., do Baryłowa. — Prytyka Wład., do Tuczna. — Rutkowski Roman, c. k. podpor., do Złoczowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. kwietnia 1869.

Table with columns: Pora, Barometr wniżej par sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza według wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

T E A T R.

Dziś (przedst. niem.) „Der Negerknabe,“ komedia w 1 akcie. „Kanonenfater,“ komedia w 3 aktach. Drugi występ p. Róży Fließner.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Kurs ostatni, and various financial instruments like banknotes, bonds, and exchange rates.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: Dług państwowy, and various government bonds and exchange rates.

Table with columns: Pożyczka w srebrze, Obligacje indenn., B. Krajów koronnych, 2. Akcje., 3. Listy zastawne., 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kolej galic. Karola Ludwika, 5. Losy., Wekste., Kurs złota., and various exchange rates and financial data.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table with columns: Jednolity dług państwa, Losy z 1860. roku, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(943) E d y k t. Nr. 3816. Z c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stanisławowie ogłasza się niniejszem, że w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych przeznaczonym przy firmie: „J. Milikowski“ handel książek, handel umięzy i muzyczny w Stanisławowie — właściciela dotychczasowego tej firmy „Jana Milikowskiego“ — wymazano, a jako właściciela tejże firmy

Edmunda Milikowskiego“ z pozostawieniem Jędrzeja Michalika“ jako prokurysty zaprotokołowano. Stanisławów, 14. kwietnia 1869.

(955) Kundmachung. (1) Nr. 5208. Die k. k. Postämter Nisko, Rozwadów, Sokolów und Ulanów sind angewiesen worden,

künftighin Fahrpostenfungen bis zum Einzelgewicht von 25 Pfund aufzunehmen und zu befördern. Was mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß diese Anordnung mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit zu treten habe. Von der k. k. galiz. Postdirection. Lemberg, am 18. April 1869.

(950) **E d i c t.** (1)

Nro. 88. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Johann Lebius hiemit bekannt gegeben, daß über die Klage des Hirsch Tattelbaum wider ihn wegen Löschung der im Lastenstande der Realität Nr. 73 in Zaleszczyki Dom. Tom. IV. n. 12 on haftenden Verbindlichkeit der Hudic und Wolf Tattelbaum aus der Bürgschaftsurkunde vom 31 Juli 1825 die Pretiosen und das Silbergeschirr, welche er vom Johann Lebius auf 1 Jahr ausgeliehen hat, gegen Ausbändigung der Urkunden vom 25. Juli 1825 zurückzustellen, zur mündlichen Verhandlung dieses Rechtsstreites die Tagfahrt auf den 18. Juni 1869 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und diese Klage dem unter Einem bestellten Curator Frn. Advocaten Dr. Zakrzewski zugestellt ist.

Es wird daher der Belangte erinnert, bei der obigen Tagfahrt entweder persönlich zu erscheinen, oder dem bestellten Curator die nöthigen Befehle mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter dem Gerichte anzuzeigen, widrigenfalls derselbe die nachtheiligen Folgen der Außerachtlassung sich selbst zuschreiben haben wird.

Zaleszczyki, am 30. März 1869.

(951) **E d y k t.** (1)

Nr. 9110. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy skradzionych z kościoła w Czerwonogrodzie listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego na okaziciela opiewających z kuponami, a mianowicie: listu zastawnego Ser. V. Nr. 12795 z dnia 1. stycznia 1861 na 100 złr. w. a. z kuponami sztuk 5, z których pierwszy dnia 31. grudnia 1868, ostatni zaś 31. grudnia 1870 płatny, listu zastawnego Ser. V. Nr. 13527 z dnia 1. stycznia 1862, na 100 złr. w. a. z kuponami sztuk 7, z których pierwszy dnia 31. grudnia 1868, ostatni zaś dnia 31. grudnia 1871 płatny, i listu zastawnego Ser. V. Nr. 15809 z dnia 1. stycznia 1863 na 100 złr. w. a. z kuponami sztuk 9, z których pierwszy dnia 31go grudnia 1868, ostatni zaś dnia 31. grudnia 1872 płatny, i z których list zastawny Ser. V. Nr. 13527 został w czerwcu 1868 wylosowany, i w grudniu do wypłaty przypadał, ażeby wymienione listy zastawne wraz z kuponami w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni temu sądowi przedłożyli, bo w przeciwnym razie listy zastawne wyżej wyszczególnione z kuponami umorzone będą.

Lwów, dnia 6. marca 1869.

(942) **E d y k t.** (1)

Nr. 6004. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych spadkobierców p. Jana Schmala, oraz niewiadomych spadkobierców p. Michała Sienkiewicza, że przeciw masie tychże, tudzież przeciw nim p. Feliks Bojanowski o orzeczenie, iż suma 1877 złr. 29 kr. w stanie biernym realności pod L. 341 dz. 1, (dawniej 520 Gm. IV.) w Krakowie położonej, na rzecz masy Michała Sienkiewicza zabezpieczona, obecnie li tylko wartość 297 złr. 53 1/2 kr. w. a. ma, i w takiej ilości realność tę obciąża, wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do ustnej rozprawy wyznacza się termin na dzień 4. sierpnia 1869 o godzinie 10. zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanych pomienionych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dr. Samuelsona dla pierwszych, a p. Dr. Jakubowskiego dla drugich kuratorami nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniknie z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 13. kwietnia 1869.

(935) **E d y k t.** (1)

Nr. 1524. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym p. Józefowi Jaworskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, że przeciw niemu ad pres. 26. marca 1869 L. 1524 p. Szymon Reibschaid pozew o zapłacenie sumy 1200 złr. wytoczył, i że do rozprawy ustnej w tym sporze termin na dzień 7. lipca 1869 o godzinie 9tej przed południem wyznaczony, a dla pozwanego kuratorem p. adwokat Berson z substytucją p. adwokata Dra. Zajkowskiego mianowany został.

Wzywa się zatem p. Józefa Jaworskiego, aby na tym terminie stanął, albo sobie innego pełnomocnika obrał, inaczej skutki z zaniedbania wypływające sam sobie będzie przypisać musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 12. kwietnia 1869.(948) **E d y k t.** (1)

L. 4965. C. k. sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, że dnia 22. lipca 1866 w Busku zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia s. p. Gontram Pikulski.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomo, czyli prócz jego pozostałej wdowy Katarzyny, dalej Protazego Pikulskiego, Jana i Feliksa Skorupków, jeszcze komu do jego spadku jakie prawo dziedziczenia przysługuje, a to tem mniej, o ile jego na podstawie ustawicznego porządku dziedziczenia do dziedzictwa, części spadku powołani krewni, ani z życia, ani z miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto wzywa się wszystkich tych, którzy z jakiegokolwiek bądź tytułu pretensye dziedziczenia tego spadku podnieść mogą, aby względem przyjęcia tego spadku w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej wyrażonego w tutejszym sądzie tem pewniej oświadczyli się i prawo swe spadkowe wykazali, o ile w razie przeciwnym spadek, dla którego tymczasowo Wny. Karol Chmielewski kuratorem mianowany został, tym spadkobiercom, którzy się zgłoszą i prawo swe spadkowe wykaza przyznany zostanie.

Busk, dnia 24. kwietnia 1869.

(949) **E d i c t.** (1)

Nr. 87. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki werden über Ansuchen des Hirsch Tattelbaum die dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Hypothekargläubiger der Realität CN. 73 in Zaleszczyki, nämlich: die Erben des Matias Masko, ferner Franz Sturm, Anton Mederer und Apolonius Sabatty und für den Fall ihres Ablebens ihre unbekanntem Nachkommen aufgefordert, ihre Ansprüche und zwar die ersten drei zu den Dom. Tom. 1. pag. 43. n. 1., 2. und 3. on. intabulirten Summen von 50 fl., 100 fl. und 100 fl. und letzterer zu der Dom. Tom. III. pag. 105. n. 4. on. intabulirten Summe von 200 fl., welche im Lastenstande dieser Realität über 50 Jahre haften, binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tage ausgetragen, widrigenfalls diese Posten aus dem Lastenstande der besagten Realität gelöscht werden.

Zaleszczyki, am 29. März 1869.

(940) **Kundmachung.** (1)

Nr. 1021. In dem k. k. Provinzial-Strahaus zu Lemberg ist die Stelle des Adjuncten, welche mit dem Jahresgehälte von Sechshundert dreißig Gulden und der Verpflichtung zum Erlage einer Caution im Betrage eines Jahresgehältes verbunden ist, erledigt. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche, in welchen die bisherige Dienstleistung, die zurückgelegten Studien und die erlangten Kenntnisse in der Berechnungsurkunde und Cassengebahrung nachzuweisen sind, mittelst ihrer vorgesetzten Behörde bis zum 24. Mai 1869 bei der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft in Lemberg einzubringen.

Von der Ober-Staatsanwaltschaft.
Lemberg, am 23. April 1869.(941) **E d y k t.** (1)

L. 11309. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż Chanie Sperling, Mendlowi Sperling i Henrykowi Rauunkel z miejsca pobytu niewiadomym w celu doręczenia uchwał tabularnych z dnia 13. czerwca 1868 do l. 29445 i 29688, tudzież z dnia 5. września 1868 do l. 45371 kuratora w osobie p. adwokata Dra. Natkisa w zastępstwie p. adwokata Dra. Leona Recheny ustanowiono, któremu uchwały powyższe na podania p. Adama Morawskiego zapadłe, doręczone zostały.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 13. marca 1869.(936) **Obwieszczenie.** (1)

L. 4813. C. k. sąd obwodowy Tarnowski rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Rębacza w kwocie 200 zł. w. a. z 6 procent od 25go czerwca i kosztami w kwotach 5 zł. 37 kr., 4 zł. 37 kr., 3 zł. 87 kr., 11 zł. 66 kr., 4 zł. 58 kr., 8 zł. 60 kr. i obecnie w kwocie 1 zł. 36 kr. przyznaniem, czwarty termin do publicznej sprzedaży realności dłużnika Marcina Kozy pod Nr. 235 przy ulicy Chyżowskiej położonej korpusu tabularnego niestanowiącej, na dzień 12. maja 1869 o 10. godzinie rano pod następującymi warunkami:

1. Realność pod l. 235 przy ulicy Chyżowskiej w Tarnowie, budynek mieszkalny na obcym gruncie obejmująca, sprzedana będzie na podstawie aktu zająca z 15go listopada 1867 l. 16249 bez wszelkiej dalszej ewikcji.

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 225 zł. 40 kr. w. a. Gdyby jednak nikt nawet tej ceny nie ofiarował, realność ta sprzedana będzie także poniżej szacunku za jakąkolwiek cenę.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacji złożyć wadium w kwocie 25 zł. w. a. w gotówce.

Akt szacunkowy i resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze.

O tem się strony i chęć kupna mających zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego
Tarnów, dnia 8. kwietnia 1869.(947) **Kundmachung.** (1)

Nro. 386-Pr. Kanaklistenstelle bei dem Bezirksgerichte in Frysztak mit dem Jahresgehälte von 500 fl. und Vorrückungsrechte in 600 fl. öst. W. ist erledigt. Bewerber haben ihre Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen 14 Tagen anher zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidentium.
Tarnów, am 24. April 1869.(953) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 1042-Pr. Bei dem Szczerzecer k. k. Bezirksgerichte ist eine Bezirksgerichtsdienststelle mit dem Jahresgehälte von 300 fl. öst. W., eventuell 250 fl. öst. W. und der Amtskleidung erledigt, zu deren Besetzung der Concurs hiemit auf 4 Wochen ausgeschrieben wird, binnen welcher Frist die Gesuche an das k. k. Landesgerichts-Präsidentium zu überreichen sind.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidentium.
Lemberg, am 24. April 1869.(952) **Kundmachung.** (1)

Nro. 18161. Das k. k. Handelsministerium und das k. ungarische Ministerium für Landwirtschaft, Industrie und Handel haben mit h. Erlasse vom 3. April 1869 Z. 5271 895 das dem Sigmund Kotkowski auf die Erfindung Papier aus Schilf, Rohr und mit Haderbeimengung zu erzeugen, unterm 3. April 1868 ertheilte, ausschließende Privilegium auf die Dauer des zweiten Jahres verlängert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.
Lemberg, den 21. April 1869.(929) **E d y k t.** (3)

Nr. 3785. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy następujących obligacyi indemnizacyjnych i kuponów Galicyi wschodniej, a mianowicie:

1. a) obligacya indemnizacyjna Nr. 11511 na imię Ignacy Zakrzewskiej opiewająca, na 1000 złr. m. k. bez kuponów;
- b) obligacya indemnizacyjna Nr. 19377 na imię Dawid Diamant, na 1000 złr. m. k. bez kuponów;
- c) obligacya indemnizacyjna Nr. 26584 na imię J. Blumenfelda na 1000 złr. bez kuponów;
- d) obligacya indemnizacyjna Nr. 3980 na imię Ignacy Zakrzewski na 500 złr. m. k. bez kuponów;
- e) obligacya indemnizacyjna Nr. 7486 na imię Ignacy Lilien na 500 złr. m. k. bez kuponów;

2. Kupony od obligacyi indemnizacyjnych, a to:

- a) od obligacyi Nr. 8599 na imię Szczepan Oczosalski na 1000 m. k., płatne dnia 1go maja 1869 i 1. maja 1870 Nr. kuponu 11 i 13;
- b) od obligacyi Nr. 10570 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., płatne dnia 1. listopada 1868, 1. listopada 1869 i 1. listopada 1870, Nr. kuponu 10, 12 i 14;
- c) od obligacyi Nr. 11424 na imię Leokadya Zukowska na 1000 złr. m. k. dnia 1go maja 1869 płatny, Nr. kuponu 11;

d) od obligacyi Nr. 20127 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., od Nr. kuponu 10 — 14, płatne dnia 1. listopada 1868, 1go maja i 1. listopada 1869, 1. maja i 1. listopada 1870, dalej Nr. kuponów 16, 18 i 20, płatne dnia 1. listopada 1871, 1. listopada 1872 i 1. listopada 1873;

e) od obligacyi Nr. 20128 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., wszystkie od 10go do 20go włącznie, z których pierwszy dnia 1. listopada 1868, ostatni dnia 1. listopada 1873 jest płatny;

f) od obligacyi Nr. 22831 na imię Jan Mojsa czy Maysa na 1000 złr. m. k., Nr. kuponu 10, płatny dnia 1. listopada 1868, nakoniec

3. a) obligacya indemnizacyjna Nr. 3383 na 1000 złr. m. k. na imię masy spadkowej Seweryna hr. Drohojewskiego opiewająca z kuponami Nr. 11 i 13 dnia 1. maja 1869 i 1. maja 1870 płatnymi;

b) obligacya indemnizacyjna Nr. 3804 na 1000 złr. m. k. na imię Tytus Kilanowski z wszystkimi kuponami od Nr. 10 do 20 włącznie, od dnia 1. listopada 1868 do dnia 1. listopada 1873 włącznie płatnymi;

c) obligacye indemnizacyjne Nr. 10564, 10565, 10566, 10567 i 11512 po 1000 złr. m. k. na imię Ignacy Zakrzewski opiewające, z kuponami Nr. 11, 12, 13 i 14, z których pierwszy dnia 1. maja 1869, ostatni dnia 1. listopada 1870 jest płatnym;

d) obligacya indemnizacyjna Nr. 11513 na 1000 zł. m. k. na imię Ignacy Zakrzewski opiewająca z kuponami Nr. 10 do 15 włącznie, tudzież Nr. 17 i 19 dnia 1. listopada 1868 do 1go maja 1871 włącznie, niemniej dnia 1. maja 1872 i 1. maja 1873 płatnymi, ażeby powyższe obligacye w przeciągu 3 lat od płatności ostatniego kuponu od 1. listopada 1873 rachując, lub też głyby takowe przed tym czasem wylosowane zostały, w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni po zapadłej płatności tychże, a kupony w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni po zapadłej płatności każdego pojedynczego kuponu, jednakże kupony na dniu 1. listopada 1868 płatne w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu sądowi okazali, gdyż inaczej po upłynieniu powyższych terminów obligacye indemnizacyjne i kupony za umorzone uznane będą.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 30. stycznia 1869.

Ogłoszenie

względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na rok uprawy 1869 dla wschodniej Galicji i Bukowiny. i postępowania zachować się mającego przy wykupnie i wynagrodzeniu dowozu.

L. 16122. Za produkowane na rachunek c. k. skarbu w roku 1869. w wschodniej Galicji i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tytoniowe przyzwalają się, w skutek dekretu wys. Ministerstwa skarbu z dnia 4go kwietnia 1869. l. 10843, następujące ceny kupna w walucie austriackiej od cetrnara wiedeńskiego:

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. austr.		Uwaga.		
			zł.	kr.			
1	Liście do pokrycia cygarów z oryginalnych galicyjskich, z węgierskich albo z innych nasion	I.	22	—	Jeżeli papusze nie tytoniem lecz słomą lub szpagatem są wiązane, to cena każdej klasy jest o 50 nowych krajcarów niższa		
		II.	18	—			
		III.	16	—			
2	Doborowe liście z oryginalnych galicyjskich i z węgiersko-galicyskich albo innych liści	Doborowe liście		12		50	
		3	Ordynaryjne liście do krajania z oryginalnych galicyjskich, lub z węgierskich i innych nasion	I.		10	—
				II.		7	50
III.	4			—			
		paterucha	3	50			
			2	50			

Za dowóz tytoniu z miejsca plantacji do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie, ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak pięć mil, na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil, na pięć centów od cetrnara wiedeńskiego liści tytoniowych netto i mili. Przy odległościach nie przenoszących jednej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytoniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. grudnia każdego roku, i trwa do końca stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytoniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy, lub o przedłużeniu uzyskanego już pozwolenia na dalszy rok musi nastąpić co roku do ostatniego lutego. Można je podać ustnie albo pisemnie, a mianowicie podczas trwania wykupna tytoniu w samym miejscu wykupna do ustanowionych w tym celu ze strony władzy organów, albo do oddziału straży skarbowej, w której powiecie plantacja leży, albo też do przynależnej skarbowej dyrekcji powiatowej.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych, na które pozwolenie opiewa.

Uprawy liści czerbelowych nigdzie nie pozwolono, a gdzie takowa nadybana będzie, to organa straży skarbowej mają polecenie, rośliny powrywać i zniszczyć. W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, mających się dostawić do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawo:

Jako liście na pokrycie cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racjonalnie wysuszone, dostateczną elastycznością, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone i zupełnie dojrzałe są, papusze nie zawierają ani uszkodzonych, ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzi tylko zupełnie nieuszkodzone, delikatnie żyłkowane, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednolitym brązowym kolorze, które dostarczają przynajmniej 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru, cienkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzi owe liście, które cienkiego i ordynarnego pokrycia przynajmniej 35 procent obiecują, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należą:

- przy oryginalnych galicyjskich liściach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne, albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią;
- przy węgiersko-galicyskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jak to dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnymi liściami rozumieją się liście zdadne do produkowania zwyczajnego tytoniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, równobarwne liście macierzyste, które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materiał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście, od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste suche liście odziemne, nieuszkodzone, niezupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzeholkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzi mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułkach nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzeholkowe i odziomkowe liście, nakoniec takie liście oryginalnego pochodzenia, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne i na ordynarny tyton do palenia zdadne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Paterucha może być oddawana w stanie niewyglądzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg, ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacji przydatna.

Chmuła i liście niewiązane muszą być czyste i bez łodyk oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie, albo jeszcze mniej ceny przyjęta, podług tego, jak to kosztą czyszczenia, które odciążeniem ceny pokryć się mają, wymagają, i to pod warunkiem, jeżeli materiał da się zachować.

Materiał do niezachowania i czyszczenia nie warty będzie zniszczony.

Na sznurach powieszony przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeżeli takie liście zawierają w sobie drzewo, to będzie zapłaconą tylko połowa cena chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte kosztą oczyszczenia.

Dojrzały odrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się, z wyjątkiem doborowych liści na cygara i ordynarnych liści pierwszej klasy, do owej klasy, do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, które są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupować po cenie o jedną klasę niżej, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści, których zepsucia obawiać się należy, odciągnięta.

Niezupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do którychby w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego, nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnięcia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacji tytoniu i tabaki nieprzydatne liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzorowe papusze mają służyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygnięcia i klasyfikowania.

We Lwowie, dnia 10. kwietnia 1869.

(934) **E d y k t.** (2) Nr. 1810. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 9go stycznia 1869 do L. 69076 ex 1868 na

zaspokojenie kapitału pożyczkowego galicyjskiemu Towarzystwu kredytowemu z dniem 1. stycznia 1867 w resztującej sumie 6840 złr. 52 kr. m. k. czyli 7182 złr. 91 kr. a. w. należącego, wraz z prowizją 4% od tego samego dnia liczyć się mającą, tudzież

(2) z prowizją zwłoki od pojedynczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 245 złr. m. k. czyli 257 złr. 25 kr. a. w. od dnia 1. stycznia 1867 za legających, za każdą pojedynczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą i z nadzwyczajnym dodatkiem 2% uchwałą dyrekcji tegoż Towarzystwa z dnia 17. sierpnia 1866 do L. 2671 postanowionym, nakoniec kosztów egzekucyjnych w kwocie 18 złr. 17 kr. a. w. przyznanych, przedsięwzięta będzie w tutejszym sądzie w trzech terminach, to jest: dnia 31. maja 1869, dnia 28. czerwca 1869 i dnia 2. sierpnia 1869, każdym razem o godzinie 10tej zrana przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Tapin i części Dobkowice, w powiecie Przemyskim położonych, własność pp. Edwarda Stanisława dw. im. Drohojewskiego i Zygmunta Drohojewskiego stanowiących, pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 27.110 złr. a. w. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikeji.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2700 złr. a. w. bądź w gotówiznie, bądź w książeczkach kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austriackiego banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisji licytacyjnej jako wadium złożyć. — Wszakże dyrekcja galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadium. — Wadium najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotówiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonym, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

4. Gdyby dobra te w 1szym lub 2gim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w 3cim terminie niżej ceny wywołania, jednak w każdym razie za taką tylko cenę sprzedane będą, która by na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego z należytymi podrzędniemi wystarczyła. — Gdyby zaś dobra te i w 3cim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 2go sierpnia 1869 o godzinie 4tej z południa z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O rozpisaniu tej licytacji zawiadamia się obydwie strony, tudzież wszystkich na tych dobrach hipotekowanych wierzycieli, jako to: dyrekcję c. k. funduszu indemnizacyjnego i c. k. skarb do rąk c. k. prokuratorji finansowej we Lwowie, zaś niewiadomego z miejsca pobytu p. Erharda Lebrecht Altenburga, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 27go października 1868 do tabuły krajowej weszli, i tych, którymby niniejsza uchwała albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczona nie została, przez edykta i przez kuratora, którego do obrony i strzeżenia ich praw tak przy tej sprzedaży, jako też i przy wszystkich ztąd wynikających dalszych czynnościach sądowych w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Łobaczewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kozłowskiego niniejszem się ustanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Przemyśl, dnia 17. marca 1869.

(931) **E d i c t.** (2)

Nro. 20241. Vom f. f. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird der Herr Landesadvocat Dr. Białoskórski mit Substituierung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Roński dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekanntem Heinrich Ziembicki aus Anlaß des wider denselben vom Xaver Skwirczynski unter dem 12. Jänner 1869 z. B. 1702 wegen Zahlung von 180 fl. cft. W. i. N. G. eingebrachten Wechselklage und des hierüber am 14. Jänner 1869 z. B. 1702 erlassenen Zahlungsauftrages zum Curator mit dem Auftrage bestellt, den abwesenden Heinrich Ziembicki gesetzmäßig zu vertreten.

Vom f. f. Landes- als Handelsgerichte. Lemberg, am 21. April 1869.

E d y k t.

Nr. 20241. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego pana Henryka Ziembickiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Ksawerego Skwirczynskiego z dnia 12. stycznia 1869 do L. 1702, uchwałą z dnia 14. stycznia 1869 do L. 1702 nakaz płatniczy na sumę wekslową 180 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu obecnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Białoskórskiemu doręczonym został.

C. k. sąd krajowy jako handlowy. Lwów, dnia 21. kwietnia 1869.

(933) **Stundmachung** (2)

Nro. 692-Pr. Zur Bewerbung um die Bezirks-Adjunktenstelle in Krakowie mit 800 fl. wird die Frist bis zum 15. Mai 1869 bestimmt.

K. f. Kreisgerichts-Präsidentium. Przemyśl, am 21. April 1869.

(911) Obwieszczenie. (2)

Nr. 544. Ze strony ces. król. sądu powiatowego w Sokołowie daje się do powszechnej wiadomości, że gospodarstwo wiejskie w Woli Ranizowskiej pod Nr. kons. 219 położone, do dłużników Wawrzyńca i Mikołaja Konefałów należące, na zaspokojenie pretensyi Zofii Starzykowej w kwocie 138 złr. w. a. z pn. przyznanej w dwóch terminach, a to dnia 7go maja i 10. czerwca 1869, zawdy o godzinie 10tej zrana publicznie sprzedane będzie pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania bierze się szacunkowa wartość sprzedać się mającego gospodarstwa w kwocie 257 złr. 50 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający mają kwotę 25 złr. w. a. w gotówce, lub w publicznych obligacjach podług kursu ostatniej Gazety Lwowskiej jako wadium złożyć, które najwięcej ofiarującego zatrzymane, drugim zaś licytującym zwrócone zostaną.

3. Kupujący obowiązany jest połowę ceny kupna, w którą i wadium się wrahuje, w przeciągu 14 dni po prawomocności uchwały, którą protokół licytacji do wiadomości sądu się przyjmuje, do tutejszego depozytu złożyć, poczem kupione gospodarstwo w posiadanie mu się odda.

4. Od dnia nabytego posiadania kupionego gospodarstwa przechodzi na kupującego powinność podatki i inne daniny z nabytego gospodarstwa uiszczać.

5. Od drugiej połowy ceny kupna kupujący winien będzie procent po 6 od sta od dnia wziętego w posiadanie nabytego gospodarstwa rachować się mający półrocznie z góry do tutejszego depozytu złożyć, zaś drugą połowę ceny kupna w 30 dniach po odebraniu posiadaniu nabytego gospodarstwa również do tutejszego depozytu złożyć.

6. Gdyby się którzy wierzyciele okazali, tedy tych się do złożonej w tutejszym depozycie ceny kupna, o ile takowe wystarczy, odsyła.

7. Gdyby nabywca którego bądź punkt nie dotrzymał, natenczas sprzedać się mające gospodarstwo na żądanie egzekucyjną prowadzącą bez nowego oszacowania za jaką bądź cenę kupna powtórnie sprzedane będzie, a pierwszy nabywca za każdą szkodę odpowiedzialnym będzie.

8. Należytość przenosną sam nabywca bez wszelkiego regresu uiszczyć ma.

9. Akt oszacowania sprzedać się mającego gospodarstwa wolno kupującym w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokołów, dnia 6. kwietnia 1869.

(939) E d y k t. (2)

Nr. 1741. Ces. król. sąd powiatowy w Żywcu podaje do wiadomości, iż dnia 14. marca 1865 zmarła w Żywcu Anna Mikszula bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sądowi temu niewiadomo, czyli i jakim osobom przysłuza prawo dziedziczenia spadku po tejże, wzywa się przeto wszystkich, którzyby do tego z jakiegobądź prawnego powodu pretensye mieć mogli, ażeby się do sądu tego w przeciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wyrażonego, z prawami swemi zgłosili, a wykazawszy swoje prawo dziedziczenia, gotowość swą do przyjęcia spadku oświadczyli; w przeciwnym bowiem razie spadek ten, dla którego tymczasowo Jakóba Marszałka z Żywca kuratorem ustanowiono, jedynie tylko z tymi, którzy oświadczą gotowość przyjęcia i wykażą prawny tytuł dziedziczenia, pertraktowany i onymże przyznany zostanie; część zaś spadku, do którejby się nie zgłoszono, lub gdyby się nikt z chęcią przyjęcia spadku nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny na rzecz skarbu przyznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 14. kwietnia 1869.

(938) Obwieszczenie. (2)

Nr. 522. Ze strony ces. król. sądu powiatowego w Jaworowie zawiadamia się niniejszem Marcina Niedzielskiego i masę nieobjętą s. p. Frydrycha Berblingera, iż przeciw tymże pod dniem 9go sierpnia 1868 do L. 2540 ze strony małoletnich Henryki i Heleny Niedzielskich pozew o uznanie cesyi z dnia 7. października 1861 dotyczącej schedy i pretensyi, a mianowicie 15/192 i 112/192 części realności Nr. kon. 54 w Jaworowie położonej, na korzyść Karola Niedzielskiego zdziałanej, na rzecz tegoż i jego spadkowej masy za prawomocną i do intabulacji usposobioną; i dalej o unieważnieniu cesyi z dnia 14. października 1861; — recessu z dnia 18. listopada 1862 L. 3504 uchylającego pozew z dnia 7. listopada 1861 L. 3790; — o unieważnieniu zdziałanego na rzecz Frydrycha Berblingera kontraktu z dnia 8go marca 1864; — ustępstwa z dnia 19. listopada 1864, jako też intabulacji a raczej pozwolenie extabulacji i oddanie tychże części realności na rzecz powodów z p. n. wniesiony, i termin do rozprawy ustnej na dzień 19. maja 1869 o godzinie 8mej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Marcina Niedzielskiego nie jest znanem, również też masa przypozwana s. p. Frydrycha Berblingera dotychczas nie jest objęta, przeto tymże kurator w osobie Ferdynanda Skalińskiego z Jaworowa na tychże koszta i niebezpie-

czeństwo ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego Marcina Niedzielskiego, jako też mniemanych spadkobierców Frydrycha Berblingera, by ustanowionemu sobie kuratorowi pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.
Jaworów, dnia 30. marca 1869.]

(937) E d i c t. (2)

Nro. 6078. Vom Krakauer k. k. städtisch delegierten Bezirksgerichte in Civilsachen wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Alois Medvetzky Sohn bekannt gegeben, daß wider ihn und wider Florentin Mikuszewski Manasser Karmel eine Klage auf Zahlung der Summe pr. 112 fl. öst. W. f. M. G. einbracht, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagung auf den 28. Juni 1869 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Es wird daher für Hr. Alois Medvetzky Sohn ein Curator in der Person des hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Korecki bestellt und derselbe aufgefordert, bei jener Tagung zu erscheinen, oder einen Bevollmächtigten zu bestellen und anher anzugehen, oder dem Curator seine Behelfe mitzutheilen, widrigenfalls die weiteren Zustellungen zu Händen jenes Curators ergehen würden, und er sich selbst die nachtheiligen Folgen aus dem Versäumnisse zuzuschreiben haben wird.

Krakau, am 10. April 1869.

(944) E d i c t. (2)

Nro. 4246. Vom Stanislawer k. k. Kreisgerichte wird bekannt gegeben, daß zur Befriedigung der vom Leisor Gold wider Juda Wolf Frühling erstguten Wechselforderung von 1500 fl. öst. W. f. M. G. die executive Teilbietung der dem Juda Wolf Frühling gehörigen, in Stanislaw sub Nr. 170%, gelegenen Realität verwilligt wurde, und daß demzufolge diese Realität mit Zugrundelegung des durch die gerichtliche Schätzung erhobenen Werthes derselben im Betrage von 1343 fl. 15 kr. öst. W. in dem, auf den 13. Mai 1869 festgesetzten einzigen Termine um was immer für einen Preis veräußert werden wird, wobei aber jeder Kauflustige 10% des Schätzungswerthes, d. i. 134 fl. 32 kr. öst. W. als Vadium zu Händen der Teilbietungs-Commission zu erlegen hat, welches nach beendeter Teilbietung den Kauflustigen, mit Ausnahme des Bestbieters, rückgestellt werden wird. — Die übrigen Vicitations-Bedingungen, ebenso der Grundbuchsauszug können h. g. eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislaw, 31. März 1869.

(817) E d i c t. (3)

Nr. 3262. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte in Sambor wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Itte Dreifach mit hiergerichtlichem Beschlusse vom 19ten Februar 1867 J. 1658 gegen den unbekanntem Orts sich aufhaltenden Stanislaus Kossecki der Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 36 fl. öst. W. f. M. G. erlassen wurde und demselben auf seine Gefahr und Kosten der Advocat Dr. Kohn mit Substituierung des Advocaten Dr. Ehrlich zum Curator ernannt worden ist.

Der Belangte wird hiemit aufgefordert, entweder dem aufgestellten Vertreter die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder dem Gerichte einen anderen Sachwalter namhaft zu machen, widrigenfalls er die Folgen der Verabsäumung alles dessen, sich selbst beizumessen haben würde.

Sambor, den 31. März 1869

(927) C o n c u r s. (3)

Nr. 3452. Postmeistersstelle in Tuchow gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge Einhundert dreißig Gulden Bestallung, dreißig Gulden Amtspauschale, Fünfhundert Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung täglicher Botenfahnen Tuchow-Tarnów und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im vorgeschriebenen Dienstwege und insoferne die Bewerber nicht in Staatsdiensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bis 2ten Mai 1869 bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 20. April 1869.

K o n k u r s.

L. 3452. Posada pocztmistrza w Tuchowie za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200złr.

Pobory pocztmistrza: dotacya stotrzydzieście zł., pauszale kancelaryjne trzydzieści zł. i za utrzymanie dziennych posełek z Tuchowa do Tarnowa i na powrót 500 zł. rocznie.

Podania z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się, dotychczasowego zatrudnienia mają być w drodze urzędowej, podania zaś tych kompetentów, którzy w służbie rządowej nie zostają, w drodze przynależnej władzy politycznej do 2go maja 1869 do c. k. dyrekcji poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. galic. Dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1869.

(923) E d y k t. (3)

Nr. 64241. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy książeczek galicyjskiej kasy oszczędności do Nr. 12076, 2553, 13007, 23160 po 1000 złr., Nr. 2554, 13010 i 23163 po 500 złr., na imię Ignacego Zakrzewskiego i okaziciela wystawionych, tudzież do Nr. 21858, 25482 i 25514 po 1000 złr. na imię Adolfa Zakrzewskiego i okaziciela opiewających, ażeby takowe w przeciągu sześciu miesięcy sądowi okazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu umorzzone zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 30. stycznia 1869.

(907) Ogłoszenie konkursu. (3)

L. 5221. C. k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, że przy tymże sądzie publiczni, zaprzysiężeni translatorowie i tłumacze dla języków włoskiego, węgierskiego i rosyjskiego za opłatą ustawami przepisaną, ustanowionymi być mają.

Ubiegający się o rzeczono posady mają wnieść swe podania, przy wykazaniu gruntownej znajomości języków niemieckiego, polskiego, tudzież włoskiego lub węgierskiego albo rosyjskiego, jakoteż swego moralnego zachowania, wieku i zatrudnienia do tutejszego c. k. sądu krajowego w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Gazecie lwowskiej.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1869.

Concurs - Ausschreibung.

Nr. 5221. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, daß bei demselben öffentliche, eidlich verpflichtete Translatoren und Dolmetsche für die italienische, ungarische und russische Sprache gegen Bezug der geleglichen Gebühren bestellt werden sollen.

Bewerber um diese Stellen, haben unter Nachweisung der gründlichen Kenntniß der deutschen, polnischen, ferner der italienischen oder ungarischen oder russischen Sprache, ihres sittlichen Wohlverhaltens, endlich ihres Alters und ihrer Beschäftigung ihre Gesuche bei diesem k. k. Landesgerichte binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Gazeta lwowska zu überreichen.

Krakau, am 6. April 1869.

Doniesienia prywatne.**Kundmachung.**

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß die bei ihrer Pfandleih-Anstalt bis inclusive 31. März 1869 verfallenen Pfänder, und zwar:

Prätiosen, bestehend in Brillanten und Perlen-, Schmuck-Gegenständen, goldenen Ringen, Ketten, Ohrgehängen, goldenen und silbernen Uhren, sowie diversen Silber-Gegenständen.

Waaren, bestehend in Manufactur-Waaren, Leinwand, Teppichen, div. Schamls, etc.
**am 3. und 4. Mai 1869, Vormittags, 9 Uhr im Hause am Ring-
plaz Nr. 34**

an den Meistbietenden in öffentlicher Versteigerung gegen gleich baare Bezahlung werden veräußert werden.

Krakau, 22. April 1869.

(930—2)

Die Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.